

ИЗСЛЕДВАНЕ НА БЕДНОСТТА ЧРЕЗ ПОКАЗАТЕЛИ ЗА СЪСТОЯНИЕ НА ЛИШЕНИЕ

Богдан Богданов*

РЕЗЮМЕ

В статията се излагат основните понятия, дефиниции и постановки, свързани с измерване на бедността чрез показатели за състояние на лишение. Разгледани са подходите при разработване на жизнени модели, въз основа на които се получават показателите на лишение. Обобщава се опитът от проведени социологически изследвания, които съдържат аспекти на подобен подход при изучаване на бедността в нашата страна.

ВЪВЕДЕНИЕ

Използваните в международната практика методи за измерване на феномена

„бедност“ се основават на определяне на абсолютната, относителната и субективната линия на бедността (Martin-Gusman, 1994; Богданов, 1994). Друг актуален метод за изследване на бедността, основаващ се на жизнени модели и показатели на лишение, придобива широка популярност главно чрез изследванията на Таунсенд във Великобритания. Във връзка с този метод една от най-сполучливите дефиниции за бедността е дадена от Таунсенд през 1979 г.: „Индивиди, семейства или групи от населението живеят в бедност, когато изпитват нужда от ресурси, за да придобият нормален начин за хранене, да участват в социални дейности и да имат жилищни условия, които са общоприети или поне широко поощрявани в обществото, към което принадлежат. Те са изключени от обикновените модели на живот, навици, обичаи и дейности“ (Townsend, 1979). В този смисъл бедността се

* Началник отдел „Статистика на домакинските бюджети“ в Националния статистически институт, София, ул. „П. Волов“ 2.